

РЕШЕНИЕ

№ 1497

гр. Варна, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Любомир Нинов

при участието на секретаря Анелия Ц. Тотева
като разгледа докладваното от Любомир Нинов Гражданско дело №
20223110115364 по описа за 2022 година

Ищецът Ем.И. сочи, че на 08.09.2022г. около 10ч., с.Белоградец, ул.“Струма“ №5, собственият му автомобил марка „Киа Соренто“, с рег. №***, е блъснат от товарен автомобил марка „Мерцедес“, с рег.№***, управляван от Ж.Ж.. Автомобилът на ищеца бил паркиран в с.Белоградец, ул.Струма №5. а 08.09.2022г. около 10ч., но водачът на товарния автомобил го е ударил при маневра. За настъпилото ПТП попълнили Двустранен констативен протокол за ПТП, като виновен за настъпилото произшествие бил водача на т.а., като той е бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ от ответника ЗК „Лев Инс“ АД, за периода 17.02.2022г.-16.02.2023г., която полица е действаща към датата на ПТП. На 12.09.2022г. уведомил застрахователя на виновния водач, като същият извърши оглед на автомобила, изготви снимков материал и състави Опис - заключение за вреди на МПС по щета №0003-5000-22-001440. В описа като увредени детайли били описани: задна броня, външ. л. зад. светл. комплект, заден ляв пластмасов подкалник и заден ляв панел. Като застрахователно обезщетение получил сумата в размер на 517.78лв., която счита за несъответстваща на щетата. Счита, че ответникът неправилно е определил, съгласно нормативната уредба дължимото застрахователно обезщетение, като сумата, която застрахователят следва да му изплати, като обезщетение е в размер на 1 900лв., от която сума следва да се приспадне заплатената до момента сума в размер на 517.78лв. или сумата, която следва застрахователя да му заплати е в размер на 1 382.22лв. Моли съда да осъди ответника да му заплати: сумата в размер на 100лв., представляваща частичен иск от общо 1 382.22лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващо се в увреждане на

задна броня, външ. л. зад. светл. комплект, заден ляв пластмасов подкалник и заден ляв панел на собственият ми автомобил „Киа Соренто“, с рег.№***, причинени в резултат на реализирано на 08.09.2022г. ПТП в с.Белоградец, което ПТП е реализирано по вина на водача на товарен автомобил марка „Мерцедес“, с рег.№***, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и да се осъди ответното дружество да му заплати направените по делото съдебно-деловодни разноски и адвокатски хонорар.

Размерът на претенцията е изменен в хода на делото по реда на чл.214 от ГПК, като е увеличен до сумата от 1 375.20лв.

Ответното дружество в срока по чл.131 от ГПК е подало отговор в който сочи, че във връзка с ПТП от 08.09.2022г., в с. Белоградец, ул. „Струма“, осъществило се между лек автомобил марка "Киа", модел „Соренто" с рег. №*** и МПС марка „Мерцедес", с рег. №***, при ЗК „Лев Инс" АД по претенция на ищеца Е. М. И. е образувана застрахователна преписка - щета №0003-5000-22-001440. Преписката е била образувана по претенция на ищеца за изплащане на застрахователното обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в увреждания по лек автомобил марка "Киа", модел „Соренто" с рег. №***, на основание сключена застраховка „ГО" за МПС марка „Мерцедес", с рег. №***, обективизирана в застрахователна полица BG/22/122000392304 със срок на договора от 17.02.2022г. до 16.02.2023г. Посочената преписка е приключила с определяне и изплащане на застрахователно обезщетение на ищеца в размер на 517.78лв. ЗК „Лев Инс" АД надлежно е изпълнило задължението си по задължителна застраховка „ГО" на автомобилистите за определяне и изплащане на обезщетение за вреди, настъпили по моторно превозно средство. Счита, че с предявяването на извънсъдебната претенция и изплащането на застрахователно обезщетение по нея правото на ищеца да търси обезвреда е реализирано, респективно правото за предявяване на същата пред съд е преклудирано. Ответното дружество е изплатило действителния размер на уврежданията, с което вземането на ищеца е упражнено и липсва интерес от съдебното му предявяване. Оспорва иска по основание и размер.

Съдът приема, че предявеният иск намира правното си основание в чл.432 от КЗ.

Съдът, след като се запозна с исковата молба и представените доказателства, ценейки ги при условията на чл.235, ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Страните не спорят, че ищеца е собственик на л.а. „Киа Соренто“ д.к.№***, както и че същият е бил увреден при ПТП причинено от т.а.„Мерцедес“ №*** застрахован при ответника по застраховка ГО, като то е настъпило в срока на действие на застраховката. Посочените обстоятелства се доказват и от представените копие от талон за собственост на МПС на ищеца, двустранен

констативен протокол и опис заключение по щета, както и от признанието на ответника, че е изплатил сумата от 517.78лв. обезщетение за погасяване на щетата.

Спорът между страните е само относно размера на дължимото се застрахователно обезщетение, като за целта е назначена и приета САвТЕ в рамките на която вещото лице е посочило, че реалната стойност на щетите по увредения лек автомобил възлиза на 1 892.98лв., от които следва да се приспаднат вече заплатените 517.78лв. и остават дължими 1 375.20лв., които съответстват на претендираната от ищеца след изменението на иска.

При така установените по делото безспорно факти, спорният между страните въпрос се свежда единствено до определяне стойността на разходите необходими за възстановяване на щетите.

При определяне размера на дължимото обезщетение съдът съобразява разпоредбата на чл.386, ал.2 от КЗ, според която обезщетението следва да е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност, каквато хипотеза не е налице. Размерът на реалната стойност на вредата в случая следва да се определи по средни пазарни цени към датата на увреждането и това е сумата от 1 892.98лв., необходима за отстраняване на щетите. Това е така, защото принципът на пълната обезвреда, действащ и по отношение на застрахователя, чиято отговорност е реципрочна на тази на делинквента, изисква обезщетението да се определи в размер на действителната стойност на увреденото имущество. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна, цената за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество. Това е определението на понятията дадено и в разпоредбата на чл.402 от КЗ - възстановителна застрахователна стойност е стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Иначе казано, ще се дължи пазарната стойност на увреденото имущество, тъй като това е стойността, срещу която може да се купи друго такова, със същото качество. В този смисъл е и константната задължителна практика на ВКС по чл.290 от ГПК, която макар и формирана при действието на КЗ (отм.) е приложима, тъй като принципът на обезвредата възприет от отменения закон е възпроизведен и в новия закон /пр. решение №235/27.12.2013г. по т.д. №1586/2013 г. на ВКС, II ТО, решение №209/30.01.2012г. на ВКС по т.д. №1069/2010г., II ТО, решение №57/07.07.2016г. по т.д. №3751/2014г. на ВКС, първо ТО, определение №156/27.03.2015г. по т.д. №1667/2014г. на ВКС, II ТО и други/.

В тази връзка съдът намира, че определяне на дължимото в случая обезщетение при условията на Наредба №24/08.03.2006г. и методиката за уреждане на претенции за обезщетяване на вреди е неприложимо.

Действително според чл.499, ал.2 от КЗ обезщетението за имуществени вреди на МПС по застраховка "Гражданска отговорност", се определя в съответствие с методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, приета в съответствие с чл.504 от КЗ, като не може да надвишава действителната стойност на причинената вреда. Но съгласно чл.4 от Приложение №1 към Наредба №24/08.03.2006г., методиката се прилага само като минимална долна граница в случаите, когато не са представени надлежни доказателства за извършен ремонт на моторното превозно средство в сервиз и за случаите, когато обезщетението се определя по експертна оценка. Посочените норми, съпоставени с установеното от закона общо правило, че обезщетението по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" обхваща действителната стойност на причинената вреда, чийто размер е ограничен до застрахователната сума по договора, налагат извод, че Методиката представлява указание за изчисляване на размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя, без да са ангажирани доказателства за стойността на щетата или когато не е налице спор за техният размер. Наред с това, предвид изречение първо от чл. 499, ал. 2 КЗ, което гласи, че обезщетението за вреди на имущество, не може да надвиши действителната стойност на причинената вреда, ведно с другите препратки по чл.558, ал.2 и ал.5 от КЗ, се налага и извод, че Методиката по Наредба №49/16.10.2014г. вр. с Наредба №24/08.03.2006г., не дерогира приложението на общите норми на КЗ, служещи за определяне на размера на обезщетенията за имуществени вреди. В този смисъл при съдебно предявена претенцията за репарирание на имуществени вреди настъпили в резултат от ПТП, съдът следва да определи обезщетението по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице. Като при кредитиране на заключението, съдът не е обвързан да проверява дали дадената от вещото лице действителна стойност на увреденото имущество, не надвишава минималните размери по Методиката, тъй като, ако пострадалият не получи цялата стойност на пазарната цена за труд и материали, той не би могъл да извърши ремонта, респективно не би бил обезщетен за претърпените вреди. Ето защо в трайната съдебна практика е възприето разрешението, че при спор относно обезщетение за разходи, които ще бъдат извършени в бъдеще, следва да бъде предпочетена стойността, която е най-близка до пазарните условия за извършване на ремонта /Решение по в.т.д.№829/2020г. на ВОС/.

Воден от горното съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен изцяло, като ответника се осъди да заплати на ищеца и сторените от него разноски в размер на 730.01лв.

Ето защо, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Лев инс“ АД, ЕИК121130788 със седалище и адрес на

управление гр.София, район Студентски, бул.“Симеоновско шосе“ №67А да заплати на Е. М. И. ЕГН***** от гр.Варна, ***към вече изплатените 517.78лв. сумата от още 1 375.20лв. застрахователно обезщетение по щета на МПС №0003-5000-22-001440 настъпила на 8.09.2022г. по време на действието на застраховка Гражданска отговорност между ответника и трето лице причинило застрахователното събитие с т.а.“Мерцедес“ д.к.№*** и изразяваща се в увреждане на задна броня, външ. л. зад. светл. комплект, заден ляв пластмасов подкалник и заден ляв панел на собственият на ищеца автомобил „Киа Соренто“, с рег.№***, заедно със законната лихва върху присъдената сума от датата на сезиране на съда-21.11.2022г. до окончателното и изплащане, на осн. чл.432 от КЗ и 730.01лв. сторени по делото разноски на осн. чл.78 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред ВОС в двуседмичен дневен срок от датата на уведомяването

Съдия при Районен съд – Варна: _____